

פרוטוקול מס' 292

מישיבת ועדת הכספים
יום שלישי, כ"ז בתמוז התשנ"ח (21 ביולי 1998), שעה 10:00

נכחו:

חברי הוועדה:

אברהם רביץ - היו"ר
פיני בדש
מיכה גולדמן
יהודה הראל
יצחק כהן
אחמד סעד
אמנון רובינשטיין

חיים אורון

מ"מ:

מוזמנים:

גדעון בן-דוד - משרד המשפטים
הראל בלינדה - משרד האוצר
י. כהן
אייל בן-צרויה
גלעד אמזלג
ע. ריבלין
אייל בן-שלוס
עופרי בן-אריה
רינת אפרת - משרד התיירות
י. פסטינגר - לשכת עורכי הדין
שמחה ניר
מ. קהאן - בנק ישראל

מזכיר/ת הוועדה: אייזור קירשנר

יועצת כלכלית: סמדר אלחנני

יועצת משפטית: אנה שניידר

לאה קיקיון

קצרנית:

1. שינויים בתקציב לשנת 1998
2. תקנות מלווה המדינה (סדרות מסוג "גליל") (תיקון)

סדר-היום:

שינויים בתקציב לשנת 1998

היו"ר אברהם רביץ:

שלום לכולם. אני פותח את ישיבת הוועדה.

יש לנו בקשה תמימה ופשוטה, שלו היא היתה באה מלכתחילה לא היה מתקיים בה דיון בכלל. אם כבר הצליחו ל"סחוט" מכם באוצר כמה תקנים למשרד המשפטים, היינו תומכים בכך, אך דברי ההסבר היו "אומללים" קצת. כתבתם את הדברים לפי ועדת אור. היתה תלונה של חברי כנסת פה, וגם פנה אלי יושב ראש ועדת החוקה חוק ומשפט בזמנו. הוא טען שאם מדובר בוועדת אור הרי שעדיין לא סיימו את הדיונים על עניין המלצותיה, אז איך אפשר לאשר תקציב על המלצות שעדיין לא אושרו? בנוסח הראשון היה כתוב: "ליישום בוועדת אור והשינויים המבניים בבתי המשפט".

בינתיים פנו אלי גם חברים מלשכת עורכי הדין, ואמרו שגם להם יש זכות דיבור בעניין. הרגשתי שלא בנוח, כי הוועדה שלנו לא אמורה לדון בכלל בהמלצות ועדת אור. זה בתחום עיסוקה של ועדת החוקה חוק ומשפט. יש לפנינו שלוש בקשות של משרד המשפטים.

הראל בלינדה:

כן, אך לעניין הזה הבקשות הן 123 ו - 124.

היו"ר אברהם רביץ:

פניתי למשרד האוצר וביקשתי הבהרות. שלחתם לי בקשה מתוקנת, ובה לא מוזכרת ועדת אור. הצידוק לבקשה להוספת תקנים הוא כדי להקטין את העומס. מאחר ובכל זאת העניין הוא ברקע, אין כל ספק שהאישור הזה יסייע לוועדת אור, הרי היא קיימת ברקע של הדברים. האישור יסייע לוועדת אור לבצע את השינויים המבניים.

הזמנתי נציגים מלשכת עורכי הדין, כאשר עדיין סברתי שאנו דנים בכותרת של ועדת אור. לא ביטלתי את הזמנתם, וניתן להם לומר את דברם. מונחת לפנינו בקשה תמימה מאד לתוספת תקנים לבתי המשפט, של שופטים ופרקליטים, ובקשה לאישור הקמת גוף של פישור וגישור. זה דבר חשוב מאד.

פיני בדש:

כדי לזרז את הצדק נזרז את ההעברה.

היו"ר אברהם רביץ:

חברי הכנסת ביקשו לדון בעניין.

הראל בלינדה:

הגענו עם משרד המשפטים והנהלת בתי המשפט לסיכום בדבר מספר מהלכים שמטרתם להקל על העומס בבתי המשפט. בין המהלכים האלה יש תוספת של שופטים ופרקליטים. בנוסף יש עוד מהלכים כמו הקמת גוף לגישור ופישור ונושאים נוספים שמטרתם היא להקל על התור והעומס, שכולם יודעים שהוא כבד מאד בבתי המשפט.

י. פסטינגר:

אדוני יושב הראש, חברי הכנסת הנכבדים. ללשכת עורכי הדין יש התנגדות עקרונית ליישום מסקנות ועדת אור, ולרעיון המרכזי, שהוא - חיסול בית המשפט המחוזי כערכאה דיונית, והורדת כל ההתדיינות האזרחית ומרביתה של הפלילית לבית משפט השלום. אנחנו, כמו גם אנשי מקצוע רבים אחרים - פרופ' רובינשטיין, שאיננו חסיד גדול של לשכתנו, וחבר הכנסת אברהם פורז מסייעתו מחזיקים בעמדה דומה. אנחנו חושבים שחיסול בית המשפט המחוזי כערכאה דיונית, הפיכתו לערכאת ערעור, והורדת כל התיקים לבית משפט השלום תגרום נזק גדול לאיכות השפיטה, ומטבע הדברים - לציבור הרחב בכלל.

היו"ר אברהם רביץ:

מה מתכוונים לעשות עם כל השופטים המחוזיים?

י. פסטינגר:

יש כאן שתי גישות. הגישה המוזכרת בוועדת אור אומרת שמספר השופטים המחוזיים ייקטן במרוצת השנים עקב פרישה. הגישה השנייה היא של התזכיר, שהפיץ משרד המשפטים. התזכיר הקצין את העמדה של ועדת אור, וגרס שגם המשפט הפלילי - עבירות של עד 20 שנה, תרדנה כולן לבית המשפט השלום, למעט עבירות של 20 שנה. התזכיר הזה עוד לא קיבל אישור של ועדת שרים לענייני חקיקה, עוד לא הוגשה הצעת חוק, ועוד לה התקבלה שום החלטה בעניין הזה.

היו"ר אברהם רביץ:

אני רוצה לשאול את חברי לשכת עורכי הדין. אתם רואים את הבקשה שיש לפנינו היום. לית מאן דפליג שיש עומס בלתי רגיל בכל הערכאות, החל מבתי משפט השלום, וכלה בבית משפט העליון. נניח שהתוצאה באוצר לאשר את התוספות האלה בגלל ועדת אור. הרי שתי המטרות נפגשות. מה יכול להיות רע בכך שנאשר את תוספת התקנים? אנחנו נאשר זאת כוועדת הכספים, ואתם תמשיכו לעשות את המלחמה העקרונית, שגם אותה אני מביין. נניח שאתם תנצחו במלחמתכם, ולא תתקבלנה המלצות ועדת אור. האם התקנים האלה שאנו מוסיפים היום יהיו מיותרים? האם האנשים בתקנים האלה יישבו שלובי זרוע באפס מעשה?

י. פסטינגר:

אומר לאדוני. אנחנו, כמובן, כגוף ציבורי א-פוליטי, לא מתנגדים ואף תומכים בהוספת תקציבים למערכת המשפט באופן עקרוני. זה מטבע הדברים, ולית מאן דפליג. אומר רק דבר אחד: הבקשה שמונחת לפניכם היא בקשה זהה לבקשה הקודמת, רק שמהבקשה הנוכחית הושטו המלים "יישום המלצות ועדת אור לשינויים מבניים במערכת בתי המשפט".

כאשר מדובר בשינויים מבניים מדובר בתוספת של תקנים. השאלה היא: לאן התקנים האלה הולכים?

היו"ר אברהם רביץ:

ראה, אדוני. כיום, כשאנחנו ניתן תקנים - - -

חיים אורון:

אני לא מבין למה אנו דנים בזה.

היו"ר אברהם רביץ:

אומר לך מאוחר יותר.

אני רוצה לחדד. אנחנו לא יודעים לאן הולכים התקנים האלה. הם כנראה הולכים לבית משפט השלום, להרחיב את היריעה שם. אני שואל את היועצת המשפטית, אנה שניידר: האם יש מניעה שאנחנו נדון בעניין הזה?

י. פסטינגר:

לפני כן אני רוצה לומר - אנחנו לא מתנגדים לתוספת תקנים. ועדת אור מדברת על תוספת של 60 שופטים - - -

היו"ר אברהם רביץ:

האם זה יקשה עליכם להילחם נגד ועדת אור?

י. פסטינגר:

ודאי. אומר מדוע. אם דרך הדלת האחורית תבוצע כאן בפועל, ללא החלטת ממשלה וללא החלטת כנסת, אישור תוספת 60 שופטים לבית משפט השלום, כאשר אנו סבורים שצריך לצרף את התוספת הזו לשלושת הערכאות, למשל: 40 לשלום, 15 למחוזי, ו- 5 לעליון, ורבים סבורים כך, הרי שאם נאשר יהיה כאן מעין *fait accompli*, שדרך סעיף תמים בתקציב ייקבעו עובדות בשטח. אפנה את אדוני היושב ראש וחברי הכנסת הנכבדים לעובדה שלפי עיתון "גלובס" במאמרו לפני שבועיים, היועצת המשפטית של משרד האוצר סברה שאי אפשר להשמיט את המילים "יישום המלצות ועדת אור ושינויים מבניים במערכת המשפט" מהבקשה.

היו"ר אברהם רביץ:

עובדה שלא שמעו בקולה במשרד האוצר.

י. פסטינגר:

אני רק מביא לידיעתכם שמבחינת גילוי נאות כך סברנו.

חיים אורון:

האם נציג משרד המשפטים נמצא פה?

גדעון בן-דוד:

כן.

חיים אורון:

האם אתה חי את הנושא?

גדעון בן-דוד:

כן.

י. פסטינגר:

אני חוזר ואומר - אנחנו לא מתנגדים באופן עקרוני. כל תוספת תקציבית מבורכת, אבל אם את השינוי המבני מנסים לעשות דרך הדלת האחורית, בלי דיון, בלי החלטת ממשלה - - -

חיים אורון:

איפה ראית 60 שופטים?

י. פסטינגר:

ראיתי 15 שופטים, כאשר המלצות ועדת אור מדברות על תוספת של 15 שופטי שלום מידי שנה ב- 4 השנים הקרובות. אני אומר שוב - אם כל השופטים האלה הם שופטי בית משפט השלום, כי אז זה יישום המלצת ועדת אור דה פקטו. אנחנו רוצים בתוספת שופטים, אבל לכל הערכאות.

פיני בדש:

יש עוד בקשה של 20 מיליון - - -

היו"ר אברהם רביץ:

זה אותו הדבר.

שמחה ניר:

גם את התוספת הנוכחית הקטנה אנו מבקשים לחלק פרופורציונלית. הרי בסך הכל מערכת המשפט לא מבינה דבר אחד - הקצאת המשאבים היא שאלה פוליטית, ולא שאלה משפטית. הציבור הוא הצרכן, מותר לו להגיד איפה אני שם את הכסף.

אנה שניידר:

אני בדעה שאין מתפקידה של ועדת הכספים להיכנס לאופן חלוקת התקנים של שופטים, בין בתי המשפט השונים. ברגע שאנחנו נגיע למסקנה שיש להוסיף תוספת כלשהי למשרד המשפטים, על מנת להקל על העומס בבתי המשפט, הוועדה צריכה לשקול אם אכן נכון לתגבר את משרד המשפטים על חשבון משרדים אחרים, אולי. אלה השיקולים שוועדת הכספים צריכה לשקול.

הנושא של חלוקת התיקים וחלוקת הסמכויות בין בתי המשפט הוא מעניינה של ועדת אור. אני לא נכנסת לשאלה כיצד משרד האוצר נימק את הבקשה. אולי היתה כאן התחמקות, טעות, או משהו אחר. אינני יודעת. העובדה שהיא שרגע, בפני הוועדה, נמצאת בקשה שמנומקת בהקטנת העומס בבתי המשפט. אני לא חושבת שמתפקידה של ועדת הכספים להיכנס לשאלת החלוקה.

היו"ר אברהם רביץ:

השאלה היא כזו - אנחנו, כוועדת הכספים לא עוסקים רק בכסף. אם באים ומבקשים מאיתנו כסף למטרה מסויימת, אנחנו עושים הרמת מסך. אנחנו אומרים, המטרה הזו איננה ראויה.

אנה שניידר:

אז שמשרד המשפטים ישכנע את הוועדה האם המטרה ראויה או לא.

היו"ר אברהם רביץ:

לכולנו אין ספק שאם יתקבלו מסקנות ועדת אור, הרי שוודאי יהיה צורך בתקנים נוספים בבתי משפט השלום. אין ספק. השאלה היא, האם במצב הנוכחי, כאשר לא חלו עדיין השינויים המבניים, שדורשים חקיקה מרובה, יש צורך בתקנים. מה תעשו עם השופטים האלה לאחר מכן? אני רוצה להיות בטוח ש- 15 השופטים האלה, גם אם ועדת אור לא תצא לאור, ראוי שהם יתקבלו לתוך המערכת, וידיהם תהיינה מלאות בעבודה.

גדעון בן-דוד:

זה בפירוש כך, ואפילו יותר מכך. נציגי לשכת עורכי הדין מכירים את הגידול בכמות התביעות בבתי המשפט מדי שנה. אנחנו עדים לכך שבפרקליטויות בבתי המשפט העומס גודל מדי שנה בעשרות אחוזים. תיקים לא מטופלים. משפטים מתמשכים ואורכים. במשרד המשפטים מצויות כמה וכמה פרשיות, שחלקן הובאו לאחרונה לידיעת התקשורת, וחלקן עדיין לא, ועליהן עובדים צוותים שלמים של פרקליטים.

כרגע המערכת נמצאת בשלב של לפני קריסה. נציגי לשכת עורכי הדין, וגם מנכ"ל לשכת עורכי הדין שהיה מנכ"ל משרד המשפטים מודעים לכך היטב. אני חושב שהתוספת הזעומה שעומדים לתת למערכת המשפטי היא לא יותר מאשר אספירין ביניים.

היו"ר אברהם רביץ:

כל ה- 15 שופטים האלה הם לבית משפט השלום?

גדעון בן-דוד:

כן. בואו לא נשכח שהוסיפו שופטים לתביעות קטנות, תיגברו אולמות משפט בבתי משפט שונים. שופט שעבד פעם בשבוע בבית משפט בעיר שדה, עובד היום בכל יום בגלל לחץ של עבודה. באותם מקומות בהם היה שופט אחד הוסיפו לשכה נוספת, ויש שני שופטים באותו בית משפט בעיר שדה, וידיו ודאי מלאות עבודה.

היו"ר אברהם רביץ:

בבית המשפט המחוזי אין צואר בקבוק?

גדעון בן-דוד:

צואר הבקבוק הוא בעיקר בבית משפט השלום.

חיים אורון:

אני יכול להגיד שאני במידה רבה מאד אובייקטיבי, כי אני לא מתמצא בדו"ח ועדת אור. קראתי על העניין בעיתון, ואני אפילו לא יכול לומר שיש לי עמדה.

במקרה שלפנינו אפשר ללכת בשתי דרכים: אחת, לומר שעד שלא גומרים את הדיון בוועדת אור, עוצרים הכל. לא עושים דבר. זאת עמדה אפשרית. אפשרות שנייה היא להתמודד עם ועדת אור דרך הנושא הזה, גם לחיוב וגם לשלילה. כל הסיטואציה הזו מאד מפתיעה אותי. לשכת עורכי הדין אומרת שאם נחליט על - 3, 5 ו- 7 זה בסדר. עם כל הכבוד, בכך אתם מבטאים עמדה ביחס לוועדת אור. אני מצפה שגוף סטטוטורי מכובד לא ישפיע על ועדת אור באמצעות הוויכוח הזה. תנו לוועדת החוקה של הכנסת לקיים את הדיונים שלה. היא הגורם המוסמך לעניין.

י. פסטינגר:

אני לא מפריע לה לקיים שום דבר.

חיים אורון:

אם יש צורך, ונייכח שלא מדובר פה בביזבוז תקציבי או בהקצאת משאבים לא ראוייה, אנחנו צריכים לאשר את זה. לית מאן דפליג שיש לחץ נוראי בבתי המשפט. יכול להיות שכרגע נאשר 15 תקנים לבית משפט השלום, וכאשר תושלם עבודתה של ועדת אור יקרה.

אחד מן השניים: אם היא תתקבלנה המלצותיה במתכונת המקורית שלה, ימשיכו לתת תקנים לבית משפט השלום. אם לא, בהקצאה הבאה, יעדכנו את הפרופורציות.

היות ואנו שומעים בתקשורת על כל מיני פעילויות שקשורות בהרכב בתי המשפט, מהעליון ומטה, ויש לי עמדה בנושא הזה, אני מציע שבגלל רגישות העניין נשתמש כולנו בכלים עדינים יותר. זה בהחלט לגיטימי שבועדת החוקה יציעו הרכב בין השלום למחוזי, וגם יציעו להגדיל את העליון ולהוסיף לו שופטים מסוג מסויים. כל זה בסדר לדיון הציבורי. נוח לי להגיד, אני באופוזיציה, ונוח לי להגיד: לכו הביתה, כמו עם כל הבקשות האלה. אני אומר: בואו, בנושאים הללו, נשתמש בכלים קצת יותר עדינים.

מיכה גולדמן:

אני חושב שוועדת הכספים במרבית ההעברות לא יורדת לרמת פרטים כמו שאנו מנסים לעשות כאן היום, בדבר שאנו יודעים שהוא בקונצנזוס, עם כל זה שאנו יודעים שישנם כמה ניסיונות לפגוע במערכת המשפט בישראל. אנחנו צריכים לשמור על תפקידינו. אם המלצות ועדת אור מדברות על תוספת של 60 שופטים, ותהיה החלטה על חלוקה מסוימת, אנחנו צריכים לשמור שזה יבוצע, ולא יהיה מצב אחר. אני מכיר את המשא ומתן של ועדי עובדים. הם באים לדבר בשם החלשים, ובסוף, מי שמרוויח זה החזקים. אני לא רוצה שנגיע לאותו מצב שאנחנו נסכם פה על דבר א' ונקבל דבר ג'.

פיני בדש:

אני לא חושב שמה שיש לנו פה זה יישום המלצות ועדת אור. מה שבטוח הוא שמה שקורה היום בארץ, הוא שרמת האכיפה או הענישה היא כה איטית, שרמת הפשיעה הולכת וגדלה בצורה משמעותית. מה שיש פה, תוספת של פרקליטים ושופטים, הוא דבר שצריך מייד לאשר אותו. צריך לתת למערכת השיפוטית להתחיל לעבוד בצורה יותר מהירה. אני רואה מה קורה בשטח. אדם שפשע נשפט אחרי חמש שנים. כאשר אנשים רואים שמערכת המשפט כל כך איטית ועד שאדם מקבל עונש זה לוקח זמן כה רב - אין רתיעה, והפשיעה, שעברה כבר את הקווים האדומים היא אחת התוצאות. לתוספת המוצעת יש קשר שולי לוודעת אור, שמדברת על הרבה שופטים.

יצחק כהן:

לדעתי אין פה לאיש ספק שיש צורך להקל על מערכת המשפט בעומס. קרה פה דבר מוזר. לא הייתי בתחילת הדיון, ואני מצטער על כך. מה שלנו הפריע הוא שאנו יודעים שלכל הליך יש תהליך, ואם ועדת החוקה דנה, מן הסתם, בוועדת אור, היא צריכה לסיים את דיוניה ואחרי כן צריך לבקש תקצוב לעניין הזה.

פה היה מצב הפוך. הגיע לכאן בקשה עם פסקה מפורשת שאומרת שהתקציב נועד לביצוע יישום המלצות ועדות אור לביצוע רפורמה בבתי המשפט - שינויים מבניים. מישהו לא היה פה בסדר. או משרד האוצר, או משרד המשפטים ניסו להטעות את הוועדה.

היו"ר אברהם רביץ:

האוצר לוקח על עצמו את העניין.

יצחק כהן:

מה זאת אומרת? יש פה המחאות בנקאיות.

היו"ר אברהם רביץ:

ראש אגף התקציבים, דוד מילגרום, אמר לי - הם יודעים שבמשרד המשפטים פועלת ועדת אור. מכיוון שכך, כאשר הם אישרו את התקנים הם השתמשו במונח הזה, של ועדת אור.

יצחק כהן:

לא כולם שמים לב לפרטים. יש כאלה שכן שמים לב.

מיכה גולדמן:

תפקידו של חבר הכנסת, לפני שהוא בא לישיבה - ללמוד את החומר.

יצחק כהן:

מה שקרה פה הוא שהוגשה המחאה שמוינה לוועדת אור. אני לא מבין את ההסבר של מילגרום.

היו"ר אברהם רביץ:

אבל יש לנו עכשיו בקשה חדשה.

יצחק כהן:

משהו לא מריח פה טוב. יש כאן משהו לא בריא, אדוני יושב הראש.

פיני בדש:

עזוב, תסתכל על המטרה.

יצחק כהן:

המטרה מקדשת את האמצעים אצלך, לא אצלי.

פה הוגש לנו צ'ק ממוין לכתובת לא נכונה. הכתובת של הצ'ק היתה לפקודת ועדת אור. פה שמנו לב לטעות, ועצרנו את העניין. אלמלא היינו עוצרים את זה העסק הזה היה עובר, היו מאשרים את זה, והעניין היה זורם הלאה. אני לא חושב שצריך לעבור על כך לסדר היום. לא ייתכן שינתבו את הוועדה.

היו"ר אברהם רביץ:

מה אתה מציע, שנעניש את האוצר במשהו?

יצחק כהן:

אני לא מעניש אף אחד. נברר את הדבר הזה עד הסוף. אולי השר ניסה לעבוד עלינו? לפי מה שאתה אומר - אולי האוצר ניסה לעבוד עליהם? אולי ניסו לגזול להם את החבילה הזו מוועדת אור לכשתאושר? משהו פה לא בסדר. לא ייתכן שוועדת הכספים, שאמורה לאשר, והיא פועלת למעשה כדירקטוריון של מדינת ישראל, תקבל חומר לא נכון. אין כאן שקיפות. אין כאן גילוי נאות.

היו"ר אברהם רביץ:

מייד נשמע שוב את נציג האוצר, שיגיב.

יצחק כהן:

על הקטע הזה אני לא מתכוונן לעבור לסדר היום. יכול להיות שהם עושים את זה גם בדברים אחרים. אולי זה קיים גם בנושאים אחרים של העברות שמובאות לפה? צריך לעצור פה ולבדוק את העניין עד הסוף. לא ייתכן שדוד מילגרום, עם כל הכבוד, יגיש לנו פה שטר מזויף. עובדה ששינו את זה.

שלום שמחון:

כל מילה בסלע.

יצחק כהן:

מדובר באותו תאריך, אותו מספר של בקשה. זה לא יכול לקרות בוועדה שמחלקת את 200 המיליארד של תקציב המדינה. זה באמת חמור מאד. לא ייתכן שנעבור לסדר היום. אני מבקש לעצור את זה. היה כבר קטע בעבר, של השתתפות בשכר הדירה. אחר כך הסתבר שמבקרת המדינה פנתה ושאלה. זה לא ייתכן. הוועדה פה עובדת לא נכון. קורה מקרה כזה, אולי הוא קצה הקרחון? צריך לעצור הכל, ולבדוק מה קורה.

שמחה ניר:

לעניין 15 השופטים - זה לא בערך, אלא בדיוק מה שוועדת אור המליצה. ההמלצה היתה להוסיף 15 שופטים בשנה במשך 4 שנים. את השנה הראשונה נאשר ואחרי כן זו תהיה עובדה מוגמרת. כך זה לא הולך.

דבר שני, אומרים: נותנים לכם - קחו. אך אם מוסיפים יותר מידי רק לבית משפט שלום, ובמחוזי יישאר אותו הדבר, איכות העבודה של המחוזי לא תעלה. גם היום - איכות העבודה של בתי המשפט המחוזיים כערכאת ערעור היא מתחת לכל ביקורת, במיוחד בערעורי תעבורה, שם הורידו את ההרכב משלושה לאחד. גם בעניינים אחרים - בתי המשפט המחוזיים לא יכולים להתמודד עם העומס. גם מנצלים את העובדה שבעליון נותנים אפשרויות ערעור בצמצום רב מאוד. אם נרחיב למטה, נקבל ילד שהוא שמן למטה, ובראש הוא רזה. לא לא יילך.

היו"ר אברהם רביץ:

שאלתי את היועצת המשפטית מה באמת עלינו לעשות במין מצב כזה. היא אמרה שאנו יכולים לדון בזה באופן תמים. בכל אופן, ובגלל בקשתו של חבר הכנסת יצחק כהן, אעשה היום שתי הצבעות: האחת בשאלה אם אנחנו דנים בזה. ההצבעה השנייה תהיה לגופו של עניין. אם אנחנו דנים, ההצבעה תתקיים לגופו של עניין.

יצחק כהן:

אני רוצה גם להגיש הצעה לסדר בנושא הזה. הוגש לנו פה מסמך עם תאריך זהה למסמך הקודם, אותו מספר של בקשה, אותן מילים. פעם אחת ממוין הצ'ק למישהו כזה, ובפעם השנייה - למישהו אחר.

היו"ר אברהם רביץ:

הם התחרטו.

יצחק כהן:

הם לא אומרים שהם התחרטו. אם הם היו מגישים בקשה אחרת, מכתב נילוה, ואומרים שהם טעו - מילא. יש כאן אותו מסמך, אותה בקשה, אותו תאריך, למרות שהבקשה מגיעה 10 ימים מאוחר יותר. משהו פה מסריח, אדוני יושב הראש.

הראל בלינדה:

ראשית, לא היתה כאן כל כוונה מצד משרד האוצר או מצד אגף התקציבים להטעות את הוועדה. הפנייה באה כדי לתקצב ביצוע של שורה של צעדים שבאים להקל על העומס שעל בתי המשפט, בין השאר - תוספת של שופטים ופרקליטים - - -

יצחק כהן:

לפי המספרים שלכם, לכל שופט יש שניים וחצי פרקליטים. אז כמה סנגורים צריך?

גדעון בן-דוד:

אין יחס. זה פשוט החוסר שיש כרגע במערכת.

הראל בלינדה:

אנחנו רוצים לעבור להפעלה של שופטים גם אחר הצהריים במטרה לנסות ולהקל על העומס שיש על מערכת השיפוט. יש כאן פנייה לבנייה של מערכת של גישור ופישור, שמטרתה לנסות ולהוציא תיקים.

יצחק כהן:

הכל טוב ויפה, רק - מדוע הבאתם את ההמחאה הזו ממוינת בכל פעם אחרת? זה מה המפריע לי. זה מצטייר כניסיון הונאה, ניסיון לעבוד על הוועדה. יכול להיות שזה מנוצל גם בנושאים אחרים. אותי זה מדאיג.

הראל בלינדה:

כפי שאמרתי - אין שום ניסיון כזה.

יצחק כהן:

כידוע לך, בית המשפט הטיל אחריות על דירקטור. עשיתם פה מהלך הפוך. אתם מנסים להכשיל אותנו, אנחנו עלולים להיכשל, בדבר שאתם משנים. אפילו את התאריך לא שיניתם. הגשתם את זה עשרה ימים מאוחר יותר - תשנו לפחות את התאריך. אל תכתוב את אותו הדבר, מבלי לשנות. אין שום הסבר. עולם כמנהגו נוהג. יש כאן בעיה.

הראל בלינדה:

הייחוס של זה לוועדת אור נעשה בטעות. כמו שאמרתי - לא היתה שום כוונה להטעות את הוועדה. אנחנו מבקשים לתגבר את מערכת בתי המשפט.

יצחק כהן:

אני מבקש דיון נפרד.

היו"ר אברהם רביץ:

זכותנו כחברי ועדה לקרוא לבירור. אינני יודע איזה פורום צריך לעשות אותו.

יצחק כהן:

שר המשפטים בכבודו ובעצמו ניסה להטעות אותנו. הוא הגיע לכאן בוקר אחד בלי העוזרים שלו, בלי המנכ"ל שלו, בלי הרפרנטים. הוא בא אחרי ריצת מרתון וניסה להעביר את העניין תוך שנייה וחצי. שר המשפטים היה מעורב פה, זו לא טעות תמימה שהושחלה בטעות. איזה מין דבר זה? באמת. דווקא מערכת כזו צריכה להיות סופר סטרילית.

חיים אורון:

אני השתכנעתי.

יצחק כהן:

שר המשפטים ניסה להעביר את זה? - שהוא יבוא להסביר את זה. זה לא ייתכן. אני מבקש לא לקיים את הדיון בבקשה. רבותי, זה לא תקין. שיבוא שר המשפטים ויודה בטעות. צריך להבין שאנחנו משמשים כדירקטוריון של המדינה. מגישים לנו צ'קים לחתימה, אני לא רוצה לומר שהם מזויפים, אך כך זה מצטייר - - -

חיים אורון:

אני לא רואה את עצמי כחבר בדירקטוריון של המדינה.

יצחק כהן:

אני לא יכול לקבל מצב כזה במערכת כזו.

שלום שמחון:

לפי מה שאתה אומר, שר המשפטים ושר האוצר הגישו צ'ק מזויף.

יצחק כהן:

זו אמירה קצת חריפה מידי. זה מה שאתה אומר. אתה יכול לפרש זאת אחרת, אם אתה רוצה. אני חושב שהתהליך התקין ביותר הוא שיבואו לכאן שר המשפטים ושר האוצר וייתנו הסברים. אני אומר שאסור שדבר כזה יקרה. לא במערכת המשפטית ולא בשום מערכת אחרת.

שלום שמחון:

אתה אומר שהיה ניסיון להונות את ועדת הכספים.

אברהם הירשזון:

לא היה כזה ניסיון. זה נעשה בתום לב.

יצחק כהן:

בתום לב? שר המשפטים לא בא בתום לב לוועדה בלי עוזרים ורפרנטים, ומנסה להעביר עניין כזה.

חיים אורון:

את מאשים את השר.

יצחק כהן:

אני לא מאשים אף אחד. אני נמצא בסיטואציה מאד קשה - - -

חיים אורון:

היה פה בשבוע שעבר דיון של יום שלם על חוק הבריאות התחננו לחומר. בסוף נמנעתם.

יצחק כהן:

זה לא נכון. אתה מוסר פרטים מדויקים.

היו"ר אברהם רביץ:

הייתי רוצה להעמיד את העניין להצבעה.

יצחק כהן:

אני מבקש התייעצות סיעתית.

חיים אורון:

אי אפשר. יש חוות דעת של אנה שניידר, היועצת המשפטית. חוות הדעת היא חד משמעית, שאנחנו יכולים להצביע. היה מקובל בינינו עד היום שאנו מקבלים את עמדת היועצת המשפטית של הוועדה לגבי הליכי עבודה של הוועדה.

היו"ר אברהם רביץ:

אקרא מתוך חוות הדעת של אנה שניידר, מתוך הסיפא של מכתבה: "הואיל וכאמור, מבחינה משפטית, הבקשות המתוקנות הן למעשה אותן הבקשות שפי שהוגשו ביום ה-8.7.98, והואיל ולגבי הבקשות המקוריות ניתנה על ידך רשות להתייעצות סיעתית - אינני רואה מניעה משפטית לכך שהבקשות המתוקנות יובאו להצבעה על ידך".

שלום שמחון:

אבל הוא יכול לבקש עוד התייעצות סיעתית.

אברהם הירשזון:

- - -

שלום שמחון:

- - - שאם הוא היה מבקש התייעצות סיעתית לפני הרויזיה, למרות שחבר הכנסת פורז ביקש.

גדעון בן-דוד:

ישב פה שר המשפטים כיוון שזה היה על דעתכם. אני מקווה מאד - - -

אברהם הירשזון:

על דעת היועצת המשפטית - - -

גדעון בן-דוד:

אני יודע מה הנזק שייגרם למערכת אם לא תאושרנה הבקשות. המערכת קורסת, צריך להבין.

יצחק כהן:

אפשר להציע פשרה - - -

גדעון בן-דוד:

המערכת קורסת. שחררו לנו כוח אדם.

היו"ר אברהם רביץ:

אני צריך להזמין לפה את השר ואת ראש אגף התקציבים. אני לא יכול להבטיח שזה יהיה לפני הפגרה.

יצחק כהן:

בסדר, שיתקיים הדיון אחרי הפגרה. שאני וחיים אורון נהיה שקטים ורגועים באשר להמחאות שמאשרים אותם כאן בצורה כזו.

חיים אורון:

אני לא שקט ולא רגוע, אבל לא בגלל הסיבות האלה.

היו"ר אברהם רביץ:

אם כך, אנחנו מצביעים עכשיו לגופה של הבקשה, בניסוח העומד לפנינו. יש לנו כאן שלוש בקשות. הראשונה, בקשה לתוספת בניינים, מספרה 123. מי בעד? מי נגד? הבקשה אושרה.

איוור קירשנר:

בקשה 124 היא בקשה לתוספת תקנים - 15 תיקני שופטים.

יצחק כהן:

אני מבקש שיצוין בפרוטוקול שאין לזה קשר עם ועדת אור.

היו"ר אברהם רביץ:

אנחנו מודיעים לפרוטוקול שבקשה 124 אין לה שום קשר לוועדת אור. אם וכאשר ועדת אור תעבור את כל ההליכים החוקיים שלה, אנחנו נזון לגופו של עניין בבקשות התקציביות שתבאנה אז.

יש עוד בקשה?

איוור קירשנר:

53007 - שימוש בעודפי תקציב.

הראל בלינדה:

בלי שום קשר לשתי הפניות הקודמות, ולכל הוויכוח והדיון - הנהלת בתי המשפט מקימה היכלי משפט. יש שלושה היכלי משפט שנמצאים בבנייה: בבאר שבע, בנצרת ובחיפה. יש תוכנית רב שנתית של בינוי ההיכלים האלה. בשל עיכובים בבנייה יש עודף תקציב שלא נוצל בשנה שעברה, וצריך להיות מנוצל השנה. אנחנו מבקשים להעביר את העודף הזה.

היו"ר אברהם רביץ:

תודה לך. אבקש ממך קירשנר לשלוח את העתקי הפרוטוקול לשר האוצר, לשר המשפטים ולראש אגף התקציבים.

יצחק כהן:

לא, לא - גם נקיים דיון בעניין הזה.

היו"ר אברהם רביץ:

כן, אבל נשלח את הפרוטוקול כהכנה לדיון.

סמדר אלחנני:

יש לשלוח גם למנהל בתי המשפט.

היו"ר אברהם רביץ:

אני רוצה לומר לכם, חברי לשכת עורכי הדין. מתוך הכרות עם הבית הזה אתם לא צריכים להרגיש שהתפללתם ותפילתכם נהגתה לריק. באתם לכאן, יש לזה משמעות, הדברים נרשמו, ותהיה לזה השפעה כזו או אחרת בדיונים לגופו של עניין. לא יוכלו לומר

לכם: יש בן כה וכה שופטים, בואו ניישם את מסקנות הוועדה. הרי זה החשש שלכם. יש משמעות למה שנאמר כאן.

י. פסטינגר:

תודה רבה לכם.

היו"ר אברהם רביץ:

נעבור לבקשה מספר 0148.

אייל בן-צרויה:

הבקשה שלפנינו היא שינויים בתקציב תיאום הפעולות בשטחים. האחד, הקצאת מקורות בהיקף של 4,960 אלפי ש"ח, למימון תוכנית הליוויים הביטחוניים, והנושא השני - המשך העסקתם של בודקים ביטחוניים במעברי הרצועה עד לסוף השנה.

היו"ר אברהם רביץ:

מה עם הקו הבטוח? זה עובד?

אייל בן-צרויה:

זה נושא הבקשה. הדברים הנוכחיים הם שינויים פנימיים, בסדרי גודל של משרד. זה לא משמעותי.

היו"ר אברהם רביץ:

תודה, אישרנו.

אברהם הירשזון:

יש לי שאלה. מה זו "יחידת איכות הסביבה" פה?

חיים אורון:

זה מה שהיה פעם קמ"ט.

אייל בן צרויה:

המינהל האזרחי לשעבר, הפך להיות מנגנון לתיאום וקישור, אחרי הסכם הביניים. כל יחידת הממשל שהיתה הפכה להיות יחידה משרדית לתיאום מול הרשות הפלשתינית.

היו"ר אברהם רביץ:

נעבור לבקשה מספר 104, משרד הדתות. אני רוצה לשאול שאלה, ואני לא יודע אם היא במקומה. הבקשה הזו היתה לפנינו. אני לא רוצה לעכב אותה. נציג משרד הדתות ביקש למשוך אותה חזרה. אני בתמימות נדתי לו, למרות שהרי פורמלית מי שמגיש את הבקשה זה אתם, זה לא המשרד עצמו. מדובר באותה בקשה.

איוור קירשנר:

אז לקחו את זה ממקורות המשרד.

עופרי בן-אריה:

קודם זה היה ממקורות משרד הדתות. בשנת 98 התחילה לפעול מועצה דתית דרוזית, אחת לכל הארץ, בעקבות תקנות שהתקין שר הדתות כבר לפני מספר שנים. לא יושמו את התקנות, והוגש בג"ץ. המועצה התחילה לפעול רק בשנת 98. משרד הדתות קבע היקף תקציב של 2.5 מיליון שקל, אך אצלו בתקציב יש מיליון שקל בלבד. ביקשנו ממשרד הדתות להצביע על המקורות של עוד 1.5 שקל.

היו"ר אברהם רביץ:

משרד הדתות לא הצליח להצביע על המקורות.

עופרי בן-אריה:

אפשר להגדיר זאת כך, ולכן יש כאן פניה לבקשה מהרזרבה.

יצחק כהן:

אז כמה זה יעלה בסך הכל למדינה?

היו"ר אברהם רביץ:

2.5 מיליון. מיליון וחצי פה, ומיליון מתקציב משרד הדתות.

אברהם הירשזון:

אני בעד מועצה דתית דרוזית, אך אני חושב שבכל הנושא הזה של מועצות דתיות צריכה להיות רויזיה. אתמול שמעתי שיש מושב אחד, שרק עבירו קיימת מועצה דתית. כלומר, בתל-אביב יש מועצה כזו, וגם במושב של מאה איש יש מועצה כזו.

היו"ר אברהם רביץ:

זה זניח מבחינה תקציבית.

אם אין התנגדות - הבקשה אושרה.

נעבור לבקשה מספר 22011.

איוור קירשנר:

חבר הכנסת אופיר פינס-פז ביקש הסבר למה מעבירים תקן מדתות למדע.

היו"ר אברהם רביץ:

כי אנחנו, בניגוד לאפיקורסים, טוברים שאין סתירה בין הדת למדע.

אברהם שוחט:

מתי נוצר העולם, למשל?

היו"ר אברהם רביץ:

לפני ה' אלפים, שבע מאות - - - אין מחלוקת עם המדע בעניין הזה. אני מוכן להעביר אותך ולהבהיר את כל השאלות. אתה יודע כמה אנשי מדע מהשורה הראשונה בעולם מאמינים בדיוק במה שאני מאמין?

אברהם הירשזון:

לפיזיקאים היתה בעיה גדולה, משום שהם צריכים להוכיח כל זבר. כשהם ראו שיש בעיות שלא ניתן להוכיח הם התחילו לפתח את תורת הקוונטים, שהיא המיסטיקה של הפיזיקה.

עופרי בן-אריה:

אסביר מדוע מעבירים את התקן. מדובר באישה שעובדת בפועל במשרד המדע משנת 96. היא היתה ביחידה שפורקה, ואנשיה חולקו בין כל משרדי הממשלה באופן זמני. היא היתה במשרד הדתות, ולבקשתו של שר המדע בזמנו היא עברה להיות בלשכתו. יש מסמכים לגבי כל הסיכומים האלה.

היו"ר אברהם רביץ:

נעביר את המסמכים לחבר הכנסת אופיר פינס-פז, ונקווה שזה יספק אותו.

נעבור לבקשה מספר 152.

יובל אדר:

היתה טעות תקציבית. כסף נרשם בתוכנית והיה צריך להירשם בתוכנית אחרת. אנו מבקשים להעביר את הכסף מתוכנית אחת לתוכנית שנייה.

היו"ר אברהם רביץ:

זו היתה טעות סופר?

יובל אדר:

כן.

היו"ר אברהם רביץ:

אם כך - אישרנו. תודה.

הבקשה הבאה - מספר 159.

איוור קירשנר:

מדובר בהעברת בניין הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה לקרית בית דגן. שינויים פנימיים.

היו"ר אברהם רביץ:

אושר.

נעבור לבקשה מספר 164

איוור קירשנר:

כאן מדובר ברשויות המקומיות.

היו"ר אברהם רביץ:

העברה של 11 מיליון לתקצוב תכנית הפיתוח במזרח ירושלים. הבקשה מאושרת.

אנו עוברים לבקשה מספר 37013, משרד התיירות.

רינת אפרת:

אני מחליפה את מקומו של ניר רז.

אברהם שוחט:

השאלה שלי היא פשוטה. למה יש סדר גודל כזה של עודפים?

רינת אפרת:

מתוך ה- 64,174 אלפי שקלים, ב-97, באופן חד פעמי, לא הספיקו לשלם ליוזמים את כל הסכום. משלמים ליוזמים בהתאם לביצוע. משום מה הם לא הגישו את הבקשות שלהם עד סוף שנת 97, אלא בתחילת שנת 98, כאשר כבר שמנו כסף מזומן בתקציב השוטף של הסעיף הזה, אנחנו צריכים לכך את אישורכם.

אברהם שוחט:

הגעתם מ- 213 ל- 267? זה הסעיף העיקרי?

רינת אפרת:

כן, ב- 3703 זה - - -

אברהם שוחט:

זה המענקים על פי חוק. איך הביצוע השנה?

רינת אפרת:

כרגע אנחנו ממש על אפס מבחינת המזומן.

אברהם שוחט:

זה התחייבויות קודמות.

רינת אפרת:

כן, של שנה קודמת.

אברהם שוחט:

תודה קיבלנו תשובה.

היו"ר אברהם רביץ:

בסדר, אנחנו מאשרים את זה.

תקנות מלווה המדינה (סדרות מסוג "גליל") (תיקון)סמדר אלחנני:

ב- 31 למרץ עסקה הוועדה בתקנות מלווה המדינה, סדרות מסוג "גליל". התקנות היו אמורות לתקן 4 תיקונים: 1. שחישוב הריבית ייעשה על פי מספר ימי הריבית המדויק שבכל תקופת ריבית. 2. שתבוטל סמכות שר האוצר להנפיק את איגרות החוב בנכיון - דיסאג'יו או בקולבון - אג'יו וקביעת מחיר ההנפקה תיעשה במכרז בלבד. 3. תיקבע האפשרות להנפיק סדרות משנה גם לאחר מועד תשלום ריבית. 4. תקופת איגרות החוב תשונה מטווח של שבע שנים עד עשרים שנים הקיים כיום, לטווח של שנה עד שלושים שנים.

הוועדה אישרה את התקנות, מלבד תקנה אחת, שעליה היא ביקשה דיון נוסף, שאיגרות החוב יוצאו לתקופה של שנה אחת, או לתקופה ארוכה יותר שלא תעלה על שלושים שנה. אני מודה שזה היה בעקבות הערה שלי. אמרתי שיש פה בעיה עם ניהול המדיניות המוניטרית אם מוציאים איגרות חוב צמודות לתקופה של שנה - איך זה משפיע על המדיניות המוניטרית שמתנהלת בעצם דרך מכירת הפק"מ שהיא מעין אגרת חוב לא צמודה. הצעתי שנשמע גם את בנק ישראל לצורך העניין.

הוועדה אישרה את הכל מלבד התקנה הזו, אבל אחר כך הוחלט לעשות רויזיה, ולא אישרו דבר. מהותית הוועדה אישרה הכל מלבד תקנה 9. היא אחר כך חזרה בה מסיבות - - -

אברהם שוחט:

למה ביקשו רויזיה?

חיים אורון:

יצחק כהן ביקש רויזיה.

סמדר אלחנני:

אני לא זוכרת בדיוק.

בנק ישראל חזר והשיב הערות. הצגתי את הבעיה בפני הנגיד. יש פה בעיה. לא יכול להיות שאיגרות חוב צמודות יהיו לתקופה קצרה יותר מאשר איגרות חוב לא צמודות. זה משבש את כל העניינים. אני חושבת שאיגרות חוב לא צמודות לא צריכות להיות לתקופה של יותר משנה. אני לא היחידה שחושבת שהצמדה מלאה של החוב היא דווקא מכשיר שמאפשר הורדת ריבית, הן ריאלית והן נומינלית, כי קיים מקדם הביטחון, שאחרת, באיגרת חוב לא צמודה לתקופה ארוכה אתה מבקש בעצם גם פרמיית סיכון.

חיים אורון:

למה כל העולם לא גילה את זה?

סמדר אלחנני:

יש כמה דברים שקיימים רק בישראל. אנחנו לא צריכים להתכייש בעצמנו. הצמדה, למשל.

תיים אורון:

אבל בשיעורי אינפלציה של 3 עד 4 עד 5 אחוז, האם הטיעון הוא חזק כמו קודם?

סמדר אלחנני:

הטיעון חזק תמיד. באותה מידה. אתה אומר, נניח שאתה מאמין שהאינפלציה תישאר כזו. בסתר הלב רוצים להיות בטוחים יותר.

אייל בן-שלום:

בעקבות הערות הוועדה נערכו דיונים גם במשרד האוצר וגם בבנק ישראל. נערכו פגישות, והושגה הסכמה בין בנק ישראל ומשרד האוצר. הנוסח המוצע על ידינו הוא נוסח שמאפשר הנפקת סדרות בין שנתיים לשלושים שנה. לכן התיקון הוא תיקון טכני. קיבלנו את ההערה ששנה זה קרוב לאזור הפעילות של בנק ישראל בפעילות המוניטרית. כיוון שבדרך כלל אנחנו מנפיקים סדרות למשך שנה אחת שלמה, המקסימום שנגיע אליו הוא לשנה. העמדה הזו מוסכמת על בנק ישראל ומשרד האוצר.

עם זאת חשוב לציין שהמדיניות המוצהרת שלנו, של האגף, שמן הראוי שחוב צמוד יונפק לטווח ארוך. אנחנו מכינים את התשתית לכל מצב אפשרי, ועושים הסדרה כללית של כל איגרות החוב. אם שמתם לב אנחנו מעבירים לכם את כל תקנות איגרות החוב לריענון. טיפלתם לא מזמן בתקנות ה"כפיר" - איגרות צמודות בריבית משתנה, ונביא בתקופה הקרובה את תקנות ה"גלילון", שהן איגרות לא צמודות בריבית משתנה. אנו עושים רויזיה והסדרה מלאה של כל התקנות. לכן אנו מבקשים את אישור הוועדה על הנוסח.

יש הערה טכנית לסעיף מסוים, ויציג אותה נציג הלשכה המשפטית, עו"ד גלעד אמזלג.

גלעד אמזלג:

כאשר התחלנו לעשות את הריענונים בתקנות איגרות החוב, משרד המשפטים הפנה את תשומת לבנו לנורמה שהיתה נהוגה, וזה גם מופיע בתקנות כיום, ששר האוצר, או מי שהסמיכו, יקבע את שיעור הריבית. בדקנו את זה לעומק, בעקבות הערה זו. נראה לנו שצריך לשנות את הניסוח הקיים, ובמקום ששר האוצר יקבע, לכתוב באופן מפורש בתקנה את המנגנון שלפיו הריבית תיקבע. הנוסח שעולה היום הוא הנוסח שהוגש בפעם הקודמת.

סמדר אלחנני:

זה הנוסח המתוקן, או זה הנוסח מה-20 למרץ?

גלעד אמזלג:

אנחנו נתקן את סעיף 5א.

חיים אורון:

אם אתה מציע מנגנון - מה יהיה כתוב שם?

סמדר אלחנני:

אנחנו רוצים לראות את הנוסח המתוקן.

גלעד אמזלג:

בוודאי.

היו"ר אברהם רביץ:

הוא יגיע אלינו לוועדה, בכל מקרה.

גלעד אמזלג:

אנחנו נתקן, אני רק מבקש אישור עקרוני של הוועדה.

היו"ר אברהם רביץ:

מה יהיה התיקון?

גלעד אמזלג:

במקום שיהיה כתוב: "שר האוצר יקבע לגבי כל סידרה את שיעור הריבית, ובלבד ששיעור זה לא יפחת מאפס אחוז", אנו נכתוב - מנגנון, שלפיו - - -

חיים אורון:

מה יהיה המנגנון?

גלעד אמזלג:

המנגנון, למשל, אומר ששיעור הריבית ייקבע בהתאם לשקלול התשואות של איגרות החוב מסוג "גליל" בשנתיים האחרונות. יהיה מנגנון שיתרגם את הנתונים - - -

סמדר אלחנני:

מי יעשה את המנגנון? מי יתרגם את הנתונים?

גלעד אמזלג:

אנחנו נכתוב את המנגנון בתקנות.

אייל בן-שלום:

מי שיעשה את זה הוא הברוקר שלנו, שזה בנק ישראל. המנגנון המוצע הוא לקבוע באופן מכני אישור של הריבית. אנחנו ננפיק "גליל" ל- 7 שנים. אני מסתכל על כאלה שקיימים בשוק, ובאיזה צורה הם נסחרים. אני רוצה שהריבית על ה"גליל" החדש יהיה בערך בתשואה לפדיון של הגלילים שנסחרים באותה העת. המנגנון יקבע שהריבית לא תהיה בשכרי אחוז, אז נעשה את זה ב- fraction של רבע אחוז, או חצי אחוז. כאן אנו צריכים להתייעץ גם אם הבורסה, שהיא המבצעת את השינוי בפעול, ובנק ישראל, שהוא הברוקר שלנו, אך זה הנוסח. זה יקל על כל המערכות - - -

גלעד אמזלג:

אני רוצה להבהיר מה המשמעות. היום יש, לכאורה, סמכות מאד רחבה. שר האוצר יקבע, והוא יכול לקבוע כל ריבית לפי כל מנגנון שהוא רוצה. אנחנו למעשה מצמצמים את חופש הפעולה שלו.

היו"ר אברהם רביץ:

אתם באים ליצור לו קריטריונים נורמטיביים לקביעה.

גלעד אמזלג:

נכון, ואנחנו יוצרים כאן שקיפות טובה יותר.

היו"ר אברהם רביץ:

זה טוב יותר.

אייל בן-שלום:

גם את השנתיים אנחנו רוצים לשנות בנוסח.

סמדר אלחנני:

האם יש שינויים בתקנה 9?

גלעד אמזלג:

את תקנה 9 אנו נשנה בהתאם להסכמה. זה יהיה שנתיים עד שלושים שנה.

סמדר אלחנני:

גם בתקנה 5 יהיו שינויים.

אייל בן-שלום:

בתקנה 5א יהיו שינויים. אנחנו פשוט נצמצם את הסמכויות של השר.

גלעד אמזלג:

אנחנו לא נצמצם את הסמכות של השר, אנחנו ניצור שקיפות. נקבע מראש מה המנגנון שלפיו תיקבע הריבית.

היו"ר אברהם רביץ:

לא יופיע "השר" בכלל?

גלעד אמזלג:

יופיע השר, לא מי שהסמיכו. יהיה כאן מנגנון, וכולם יידעו לפי מה תיקבע הריבית. מה שהיום עושים אצלנו בחדרים, ואף אחד לא יודע איך עושים את זה - יהיה שקוף מעתה.

סמדר אלחנני:

אני מבקש שתעבירו לי את הנוסח המתוקן.

היו"ר אברהם רביץ:

אנחנו מאשרים את התיקונים.

תודה לכולכם, הישיבה נעולה.

הישיבה ננעלה בשעה 11:40